

hæng, men *også* i denne sammenhæng, har prøvet at afspore diskussionen ved at gøre det til et særligt problem om, hvad efterretningstjenesterne har leveret.

Kl. 20:36

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Jeg siger tak til ordføreren. Udenrigsministeren.

Kl. 20:36

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg blev næsten helt rørt, da jeg hørte hr. Mogens Lykkes toft sige, at han bød enhver undersøgelse af sin embedsførelse velkommen. Nu er han jo allieret med Færøerne her i dag, men jeg kan da erindre engang, jeg var allieret med Færøerne og vi ønskede en undersøgelse af, hvad det var, finansminister Mogens Lykkes toft havde gjort i forbindelse med den færøske bankskandale. Den fik vi ikke igennem, for det ville hr. Mogens Lykkes toft faktisk ikke have. Så det er altså ikke en hvilken som helst undersøgelse, hr. Mogens Lykkes toft byder velkommen.

Når vi synes, at det her er overflødig, har vi jo gjort rede for det, for vi har meddelt alting åbent, og jeg synes egentlig, der er en masse urimelig mistænkeliggørelse her. Jeg kan da godt se frem til at tilbringe mine gamle dage i Rigsretten, og det kan jeg forstå her at jeg får lov til, men jeg synes, det er en fuldstændig urimelig mistænkeliggørelse.

Det bliver altså sagt, at vi med regeringens begrundelse har fundet på et kunstprodukt, og at der var ugler i mosen, fordi man ikke nævnte masseødelæggelsesvåben. Der var mange, der spurgte, hvordan vi kunne være så geniale at lave den begrundelse, som vi gjorde, men det krævede ikke noget stort geni. Det var faktisk bare at tage beslutningsforslaget fra 1998, som SR-regeringen havde udarbejdet, og det lagde vi os meget, meget tæt op ad, for det var den samme begrundelse, nemlig at man ikke respekterede Sikkerhedsrådet.

Hr. Niels Helveg Petersen sagde i forbindelse med fremsættelsen i 1998:

Som aktivt medlem af verdenssamfundet er det også Danmarks pligt at tage aktivt del i de situationer, der opstår. Vi kan ikke stå passivt og se på, at et militærdiktatur holder verdenssamfundet og FN for nar ved systematisk at bryde resolutioner, som er vedtaget i FN's Sikkerhedsråd.

Var det så også løgn? Eller er ordet løgn bare noget, man bruger, når man ikke selv er involveret i det?

Vi støttede det her loyalt, og det var den samme begrundelse, som blev brugt i vores beslutningsforslag, fordi vi ønskede, at alle disse resolutioner skulle respekteres. Jeg kan skære det ud i pap. I 1998 siger man:

Ud fra en helhedsvurdering af den lange række af allerede vedtagne resolutioner er det velbegrundet, at det internationale samfund om nødvendigt svarer igen med militære magtmidler, således som resolution 678 giver bemyndigelse til.

Hov, man henviser til resolution 678. I vores beslutningsforslag fra 2003 står der:

Resolution 678 – hør, der var den igen – bemyndiger FN's medlemslande til at gøre det fornødne med henblik på at genoprette international fred og sikkerhed i området.

Så det var nødvendigt at handle. I 1998 skriver SR-regeringen:

Et dansk bidrag til indsatsen er i klar forlængelse af dansk politik, hvad angår masseødelæggelsesvåben – hov, masseødelæggelsesvåben. Det må forhindres, at Irak udvikler eller oprettholder sin kapacitet, hvad angår kemiske, biologiske og nukleare våben samt missiler.

I 2003 skriver vi:

På grund af Iraks væsentlige brud på sine forpligtelser er det nødvendigt at sikre, om fornødent ved anvendelse af militær magt, at landet bliver afvæbnet og således ikke længere udgør en trussel mod international fred og sikkerhed i regionen.

Angående hvem man samarbejder med – jeg tror, det var hr. Gade, der var ude med lidt historiefjål, det var selvfølgelig ikke historieforskning, for man har jo den viden, man har – skrev SR-regeringen i 1998:

Danmark har i lighed med andre lande modtaget en amerikansk anmodning – hov, en amerikansk anmodning; nå, men det står der – om støtte i form af et militært bidrag til en multinational indsats med henblik på at bidrage til at få Irak til at efterleve sine forpligtelser på masseødelæggelsesvåbenområdet i henhold til resolution 687. En række lande har tilkendegivet villighed til at indgå i en sådan indsats.

I 2003 skrev vi:

På denne baggrund har USA taget initiativ til at opbygge en koalition af lande, der med anvendelse af militære magtmidler vil gennemtvinge irakisk efterlevelse af landets nedrustningsforpligtelser.

Så hold nu op med det her om, at vi skulle traske i hælene på Bush. Jeg ved godt, at man,